

[Knud Nielsen.]

sium og ved højere forberedelseseksamen, idet der ellers vil være en nærliggende fare for, at handelsuddannelserne på længere sigt får en skæv social rekruttering.

Dette standpunkt er blevet stærkt støttet af Forstanderforeningen for Danmarks Handelsskoler, Handelsskolernes Lærerforening og af ministerens eget rådgivende organ: uddannelsesrådet for handels- og kontorfagene.

Skiftende undervisningsministre har givet udtryk for velvilje med hensyn til spørgsmålets løsning, og undervisningsministeren erklærede under uddannelsesdebatten i folketinget den 25. april i år at være opmærksom på problemet, og at der måtte findes en mulighed for snarest muligt at råde bod på den manglende ligestilling på dette område.

I den nuværende situation, hvor der er enighed om nødvendigheden af at lægge øget vægt på de praktiske uddannelser og gøre dem mere attraktive, forekommer en omgående imødekommelse af anmodningen om ligestilling endnu mere påkrævet end tidligere.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (27. august 1974):

Kort efter min tiltrædelse som undervisningsminister medgav jeg Fællesrådet for Handelsskoleelever, at der ingen rimelig begrundelse er for den forskel, der gøres i spørgsålet om gratis undervisningsmaterialer mellem på den ene side gymnasie- og HF-elever og på den anden side elever på samme alders- og uddannelsesstrin i handelsskoler og andre erhvervsuddannelsesskoler. Jeg stillede samtidig en løsning af spørgsmålet i udsigt, så snart den økonomiske situation tillod det.

Man har i ministeriet foretaget beregninger over, hvad det ville koste at stille nødvendige lærebøger gratis til rådighed for elever i disse uddannelser. Beregningerne viser, at det vil dreje sig om et beløb på ca. 10 mill. kr. årligt.

Jeg har, som det fremgår, tilsagt min støtte til en løsning, nar den økonomiske situation tillader det, og kan kun beklage, at det ikke hidtil har været muligt at opnå en løsning. Hvorvidt der kan skaffes midler på budgettet for finansåret 1975-76 til det pågældende formål, kan jeg ikke sige noget

sikkert om på indeværende tidspunkt, hvor budgettet er under udarbejdelse. I lyset af de spareforhandlinger, der finder sted for øjeblikket, stiller jeg mig imidlertid tvivlende over for muligheden for at skaffe midler her til i finansåret 1975-76, navnlig i betragtning af, at undervisningsministeriets reserver til gennemførelse af nye forslag må forventes kraftigt nedskåret. Spørgsmålet vil dog naturligvis fortsat indgå i vore overvejelser.

Af *Mølgaard* (DR) til arbejdsministeren (19. august 1974):

„Vil ministeren i den nuværende beskæftigelsessituation øge omskolingskapaciteten på specialarbejderskolerne — og eventuelt etablere et samarbejde med virksomheder om omskoling på jobbet?“
(Spm. nr. 384).

Begrundelse.

Ifølge avismeddelelser er specialarbejderskolernes omskolingskapacitet beslagnet til efter jul. Beskæftigelsessituationen betyder imidlertid, at der er et stort behov for omskoling af byggefagenes folk, for at de kan skaffe sig nyt, varigt arbejde i industrien. Mange virksomheder ville utvivlsomt for en ringere omkostning end skoleinstitutionerne kunne aflaste specialarbejderskolerne i omskolingsprocessen — og man ville da få den nødvendige omskoling muliggjort billigt ved et sådant samarbejde.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (27. august 1974):

Arbejdsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra sekretariatet for arbejdsmarkedsuddannelserne, hvorunder administrationen af specialarbejderskolerne hører.

Af udtalelsen fremgår det at sekretariatet allerede har optaget kontakt med de større specialarbejderskoler om kapacitetsspørgsmålet, at en lignende kontakt er under udarbejdelse til de øvrige specialarbejderskoler, og at der i nærmeste fremtid vil blive afholdt et ekstraordinært møde med forstanderne for samtlige specialarbejderskoler til drøftelse af de eventuelle behov for kapacitetsudvidelse.